SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. ...7. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 27, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 27-го ЛИСТОПАДА 1987 Ч. 227. РІК XCIV.

СУДДІ В ІЗРАЇЛІ ТОПЧУТЬ ЗАСАДИ СПРАВЕДЛИВОСТИ

ПРИМУШУЮТЬ ЕКСПЕРТА СВІДЧИТИ ПРОТИ ЙОГО ВОЛІ

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Тут у вівторок, 24-го листопада, на процесі Івана Дем'янюка дійшло до скандалу, коли тричленна лава суддів примусила свідка оборони, американського експерта від документів Вілліяма Флинна, дати зізнання проти його волі після того, як судді майже поголовно відкинули всі його свідчення на домагання прокуратури.

Коли В. Флинн звернувся з проханням до суддів дати йому дозвіл порадитися з його особистим адвокатом, головний суддя Дов Левін відмовився і наказав йому піддатися перепитуванню прокуратора Міхаеля Шакеда. Виглядало, що не І. Дем'янюк є оскарженим, а свідок в його обороні.

Як уже інформовано, попередньо судді відкинули майже всі свідчення Флинна і це саме повторилось у вівторок. Флинн приготовив фотомонтаж на доказ, що знимка на здогадній виказці І. Дем'янюка з Травників може бути фотомонтажем із двох різних знимок. Він взяв своє лице з одної знимки і німецьку військову уніформу з другої і зробив одну знимку, описуючи цей фотомонтажний процес на доказ можливого шахрайства.

Прокуратура зажадала відкинення цього доказу можливого шахрайства, мотивуючи свій протест тим, що тут треба було б привести нових експертів для перевірки. Суддя Левін підтримав протест, заявляючи що фотомонтажі робиться кожного дня і це не є доказом, що виказка є фальшивою.

Тоді оборонець Йорам Шефтель, на знак протесту, заявив, що відкликає свідка, бо його свідчення судді відкидають без уваги на їх вартість.

(Закінчення на стор. 3)

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ ЗАКЛИКАЄ ЧЛЕНІВ І ГРОМАДУ ДОПОМОГТИ КОМІСІЇ ГОЛОДУ ЗАКІНЧИТИ ПРАЦЮ

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Як відомо, урядова Комісія дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, створена Конгресом ЗСА два роки тому, потребує додатових фондів на закінчення своєї праці, зокрема публікацій рапорту, свідчень, рекомендацій тощо. У цій справі шеф персоналу комісії д-р Джеймс Мейс звернувся листовно до головного предсідника УНСоюзу д-ра Івана Флиса, описавши в подробицях існуючі потреби фондів.

У свою чергу, Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу звернувся із закликом до своєго членства і до цілої громади допомогти комісії своїми пожертвами закінчити працю та опублікувати рапорт і документацію.

Внизу поміщуємо оригінальний текст листа д-ра Мейса і заклик Екзекутиви УНС.

November 16, 1987

Dr. John Flis, Supreme President
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Dear Dr. Flis:

The Ukrainian National Association has always shown generosity in supporting the cause of making the Great Man-Made Famine in Ukraine more broadly known among scholars and the general American public. Suffice it to recall that from 1981 until the creation of this Commission, I served with Robert Conquest as a member of a project to study the famine of 1932-1933, a project which was jointly sponsored by the Ukrainian Studies Fund at Harvard and the Ukrainian National Association. Without UNA support, that project, like so many undertakings of vital concern to the Ukrainian-American community, could not have succeeded.

It is the same with the Commission on the Ukraine Famine, the brainchild of the late Ihor Olshaniwsky and the organization he founded, Americans for Human Rights in Ukraine. The idea of creating such a commission was quickly adopted by the UNA, and it was largely through the UNA that the Ukrainian-American community was mobilized in support of the Commission which I now serve. Olshaniwsky's dream was to create a temporary branch of the US government to document the famine in order do demonstrate what happend, where the responsibility for it must reside, and to put the US government on record concerning these facts. Thanks to UNA support, the dream became reality. Now, just as the Soviets and their sympathizers are gearing up for a major campaign of disinformation in hopes of "debunking" the Ukrainian genocide as a "fascist myth", that dream is threatened.

(Закінчення на стор. 3)

ЗАКЛИК

ДОРОГІ ЧЛЕНИ І ПРИЯТЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу звертається до вас із закликом прийти з поміччю у справі, яка близька серцю кожного українця.

Головний Екзекутивний Комітет ще раз підкреслює свою всеціль допомогу і підтримку справі, яка має висвітлити перед світом нелюдськість Москви у геноциді, яким знищено українців у роках 1932-33, і записати цей злочин вірно в підручниках історії, який Сталін старався заховати перед світом.

Причиною заклику Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу є лист підписаний д-ром Джеймсом Мейсом, директором урядової Комісії для прослідження причин і наслідків голоду, який говорить сам за себе. Він висловлює затурбовання, що праця, яку виконує комісія може тепер затриматися через брак фондів. Тепер залежить від нас, української спільноти, чи сподівання, які вона покладала на працю комісії, сповняться.

Тому ми закликаємо вас, дорогі брати і сестри, члени Українського Народного Союзу і приятелі. УНСоюз завжди стояв у провідному місці у всіх корисних акціях української спільноти.

Це наш святий обов'язок і конечність допомогти комісії Великого голоду закінчити її працю і раз і назавжди поставити ясно перед світом злочинство комуністичного режиму у цьому штучно викликаному голоді 1932-33 років.

Складайте щедро і негайно свої грошові пожертви для закінчення праці комісії і висилайте їх на адресу: Commission on the Ukraine Famine, 1111, 20th St., N.W. Suite 537, Washington, D.C. 20579.

Ми закликаємо усіх членів української спільноти пересилати свої пожертви, які звільнені від податку, сьогодні — бо завтра може бути запізно!

Головний Екзекутивний Комітет УНС.

Договір про ліквідацію ракет готовий

Женева, Швайцарія. — Вийшовши з американської місії до репортерів, що чекали на них, державний секретар ЗСА Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе потиснули один одному руки. Постоявши в такій позиції кілька секунд перед об'єктивами фото-і телевізійних камер, Дж. Шулц і Е. Шеварднадзе відступили один від одного на кілька кроків і державний секретар взяв слово: „Суперечливі справи вирішені. Залишилося уточнити деякі формулювання, що зроблять наші співробітники".

„Ми зробили те, що в інтересах не лише наших країн, але і всіх держав на землі. Нема сумніву, що зустріч на вершинах відбудеться успішно", — сказав Шеварднадзе.

Потім усміхнені колеги знову потиснули один одному руки і розійшлися, щоб побачитися вже 7-го грудня, коли у Вашінгтон прибуде урядова делеґація СССР на чолі з генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим. Підписання ним і президентом Рональдом Реґеном договору про ліквідацію ракет середнього засягу і оперативно-тактичних ракет очікується 9-го грудня.

Згідно з готовим договором, повинні бути знищені 364 розміщені в Західній Европі американські крилаті ракети і ракети „Першинг-2", 553 совєтські ракети СС-20 і СС-24 (це ракети середнього засягу) і 130 совєтських оперативно-тактичних ракет. Американські ракети будуть ліквідовані протягом трьох років, совєтські — протягом півтора року.

Американські і совєтські експерти будуть спостерігати за виконанням договору протягом найближчих 13 років. Американці зможуть відвідувати СССР і країни Східньої Европи, совєтські спостерігачі — ЗСА і країни Західньої Европи.

Це перший в історії американсько-совєтський договір, який передбачає не просто зменшення озброєнь, а ліквідацію повністю двох типів зброї — ракет середнього засягу і оперативно-тактичних ракет. Договір повинен бути ратифікований в Сенаті. Уже сьогодні висловлюються здогади, що ратифікація зустріне спротив сенаторів, які вважають, що умови виконанням договору не можна перевірити. Умови перевірки і були головною темою зустрічі Шулца і Шеварднадзе і експертів, що приїхали з ними в Женеву.

З Женеви Шулц поїхав до Брюсселю, де поінформував союзників про переговори з Шеварднадзе і умови угоди.

Л. Крупа виступить в Менор коледжі

Дженкінтавн, Па. — Тут вперше в приміщеннях Менор джуніор коледжу відбудеться концерт піаністки Лариси Крупи в неділю, 6-го грудня ц.р., о год. 4-ій по полудні. Квитки на концерт коштуватимуть 10 дол. і це включатиме гостинну перекуску після концерту. За квитками для передчасного замовлення слід телефонувати на число (215) 885-2360, екст. 12.

Л. Крупа

Цей концерт улаштовується з особливої нагоди 40-літнього ювілею заснування коледжу та 10-літнього ювілею Студійного Осередку Української Культури.

Піаністка Л. Крупа — переможець інтернаціонального конкурсу фортепіяну Американської асоціяції музичних стипендій у 1982 році. Дебютувала вона 1983 року в концертовій залі Карнеґі Голл у Ню Йорку. Концертувала з ранньої молодости у Ню Йорку, Філядельфії, Чикаго, Балтиморі, а також у Німеччині, Польщі та Італії. Вона є музичним керівником камерного ансамблю в Морріставні, Н. Дж.

Програма цього концерту включатиме дві сонати Д. Скарлятті, „Третю сонату на Фортепіяно ОР 15" В. Косенка, „Думку ОР 59" П. Чайковського, „Прелюди 1, 2, 3, 8" Ф. Мартіна, „Фантазію у Ф. моль ОП 49" Ф. Шопена, і „Сонату ч. 1, ОП 22" А. Джінастера.

Помер св. п. о. С. Іваночко

Вінніпеґ, Ман. — У понеділок, 23-го листопада, ту на 66-му році життя і 40-му році священства помер о. Семен Іваночко, ЧНІ. Останньо св. п. о. С. Іваночко був сотрудником при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Похорон відбудеться у Вінніпеґу.

У Ню Йорку вшановано генерала М. Кравцева і д-ра Б. Футея

Ню Йорк. — Заходами Українського Інституту Америки відбулося тут в неділю, 15-го листопада ц.р., в одному з найкращих готелів Плаза урочисте вшанування двох видатних українських громадян, які єдині з усіх українців займають найвищі в ЗСА пости: генерал-майор Богдан „Гоко" Кравців, син покійного поета-журналіста Богдана Кравцева, (дістав уже другу генеральську „зірку") і д-ра Богдана Футея, який отримав призначення на пост федерального судді у Вашінгтоні.

Прокуратор Р. Джуліяні (посередині) в розмові з „Українцями року" — ген. М. Кравцевим (справа) і д-ром Б. Футеєм.

Після коктейлю в бічній залі 370 прибувших осіб засіли за столами у великій бальовій залі. Вечір відкрив короткою промовою президент УІА Володимир Назаревич. Проводили д-р Володимир Петришин і Ірина Куровицька. Вступну молитву виголосив о. митрат Володимир Базилевський. Оксана Харук відспівала американський гимн, вся заля підхопила й відспівала „Ще не вмерла". В. Назаревич прославляв українців, що дбають в Америці за збереження своєї особовости і дякував за створення Українського Інституту Америки. Син фундатора Інституту В. Джус, мол. був привітний на залі. Під час обіду грав квартет кадетів з Вест Пойнту, тієї академії, яку закінчив ген. Кравців, де він був згодом професором одної ділянки зброї. Репрезентантом Академії у Вест Пойнті був на залі проф. майор Даґлес Мекґреґор.

Головним промовцем був федеральний прокуратор Рудолф Джуліяні, який здобув собі добре ім'я своєю кампанією проти зорганізованого злочинства. Промовець прославляв тисячолітню культуру України, гратулюючи, ім що Україна в наступному році відзначатиме 1000 років своєго охрищення. Америка,

(Закінчення на стор. 4)

В Румунії відбулася антиурядова демонстрація

Відень. — Біля 10,000 жителів міста Брашова, що є другим за кількістю населення містом в Румунії після Букарешту, провели в неділю, 15-го листопада, демонстрацію протесту проти тяжких економічних умов.

Повідомлення про демонстрацію появилися в американських газетах лише минулої неділі і в понеділок були підтверджені пресовим агентством Ассошієйтед Пресс, кореспондентії якого розмовляли у Відні з туристами, що повернулися з Румунії.

Учасники демонстрації, головним чином робітники, зібралися біля своїх фабрик і потім колонами попрямували до будинків міського партійного комітету і муніципалітету. Протести були викликані підвищенням норм і одночасним зниженням платні. Подібна політика викликана тим, що президент і партійний лідер Чавшеску хоче до 1990 року покінчити з зовнішньою заборгованістю Румунії, яка становить тепер біля 5 більйонів долярів.

Режим економії доведений у Румунії майже до абсурду. Вуличні ліхтарі засвічуються на дві-три години та й то на головних маґістралях великих міст. Телевізія працює лише дві години на добу. Театри не опалюються, і оркестранти грають на інструментах в рукавицях, в яких зроблені дірки для пальців.

Про становище з продуктами харчування свідчить такий факт: багато жителів Румунії ніколи на очі не бачили розчинної кави. Шинку, салямі і м'ясні консерви можна купити лише за валюту, яку звичайним громадянам країни взагалі заборонено мати.

Судячи з повідомлень з Брашова, демонстрантів розганяла поліція. В інших повідомленнях говориться, що демонстрації пройшли мирно. Туристи, які були в Брашові два-три дні після недільних подій, не зауважили ніяких слідів непорядків. Про спокій у країні свідчить, як вважають, і той факт, що у понеділок, 23-го листопада, Чавшеску відправився з візитою в Каїр. Навряд чи він рішився б на закордонну поїздку, якщо б вдома продовжувалися за-

(Закінчення на стор. 3)

ДЕНЬ ПОДЯКИ

З уваги на свято Дня Подяки у четвер, 26-го листопада ц.р., це число друкується з датою п'ятниці, 27-го листопада. У четвер Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть закриті. Наступне число „Свободи" друкуватиметься у п'ятницю з датою суботи, 28-го листопада.

У СВІТІ

ЗАХІДНІ ПРЕСОВІ агентства і кореспонденти інформують з Москви, що мешканці совєтської столиці все ще більше цікавиться справою переставлення на іншу роботу Бориса Єльцина, колишнього першого секретаря міського комітету компартії і неголосуючого члена Політбюра, як, наприклад, справою поїздки генерального секретаря ЦК КПСС до З'єднаних Стейтів Америки і підписання довгоочікуваного договору про відтягнення ракет середнього і близького засягу з атомовими головками. Москвичі вважають, пишуть кореспонденти, що справа перебудови і „гласности", за яку заступався Б. Єльцин є дуже важливою для майбутнього життя совєтських громадян і тому її не можна залишити без уваги тільки тому, що деякі члени Політбюра, наприклад, Єгор Лігачов, мають дещо іншу від Єльцина, чи навіть самого М. Горбачова думку. „Таких треба заставити служити інтересам народу", — заявив один москвич, який, очевидно, не бажав бути названим.

ВЕТЕРАНИ ВІЙНИ в Афганістані, повернувшись до Совєтського Союзу, тобто додому, після закінчення їхнього речення служби в дуже тяжких умовинах, починають домагатися від влади сяких-таких привілеїв, особливо для осіб поранених, непрацездатних, чи тільки частинно здібних до праці. Інші знов жалуються на місцевих керівників, що ті трактують їх, як „чужий елемент", „приїждих з іншої планети". Деякі поворотці не мають належних помешкань, відчувають дискримінацію при прийнятті на роботу, відмовляють їм тих привілеїв, якими користуються ветерани війни з 1941-45 років чи ветерани КПСС. У деяких місцевостях почали творитися групи „афганців", як себе називають совєтські повернені в батьківщину вояки, щоб обороняти права тих, які обороняли інтереси СССР за кордоном.

САТУР ОКАМПО, ЯКОГО філіппінські поліційні чинники вважають членом центрального комітету компартії, заявив під час інтерв'ю з кореспондентом британської телекомпанії Бі-Бі-Сі, що його партія вже навіть назначила членів нового тимчасового уряду у Філіппінах, який буде встановлений після того, як комуністичні партизани, з допомогою інших соціялістичних партій і народу, переведуть державний переворот і усунуть з посту президента Коразон Акіно, яка, на його думку, взагалі нездібна вести політичними справами країни. Він однак відмовився назвати день перевороту, а тільки підкреслив, що до нього готовляться філіппінці вже від довшого часу. На питання кореспондента чи комуністична партія вбила двох американців і одного філіппінця з американським громадянством біля військової бази Кларк, Окампо відповів, що Національний народний фронт (під такою назвою виступають комуністичні партизани) вже віддавна заповідав вбивства американців, які допомагають теперішньому урядові.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО сандіністи в Нікараґуа звільнили з в'язниць 985 в'язнів і заповіли, що незабаром звільнять другу партію засуджених, як нібито вияв доброї волі Нікараґуа для припинення громадянської війни в тій країні, антикомуністичні сили все ще не довіряють президентові Нікараґуа Данієлові Ортезі Сааведра, який вводить в блуд не тільки повстанців контрас, але також інші країни Центральної Америки, які підписали тимчасовий договір у Ґватемалі. Не зважаючи на вияв недовір'я і стосовану обережність, керівники контрас вирішили вислати до Манаґуа двох своїх представників, які бажають особисто вручити тамошньому урядові сандіністів відповідь на мирні пропозиції, опубліковані недавно сандіністською пресою.

В АМЕРИЦІ

В МІСЦЕВОСТІ ГЕМСТЕД, Л.І. біля Ню Йорку, університет Гофстра влаштував тридену конференцію п.н. „Президентура Ніксона в ретроспекті". Історики та учасники шумливих і турботливих подій Ніксонової ери, дебатували над значенням вчинків і життя людини, що була домінуючою особистістю в американському політичному житті. Зразу було видно, що хоча почування значно охолодилися за останніх 13 років, від резиґнації Ніксона через вотерґейтську аферу, він все ж таки залишився єдиною політичною постаттю, яка спроможна викликувати пристрасну опозицію, а рівночасно й таку ж палку відданість.

У ВАШІНГТОНІ ЧИМРАЗ частіше та голосніше поширюються поголоски про те, що президент Роналд Реґен готується з нагоди Дня Подяки уділити повне помилування підполковникові Оліверові Нортові, контрадміралові Джанові Пойндекстерові та Робертові МекФарлейнові, цим трьом ключовим постаттям з Ірано-контра афери. Свій початок має ця поголоска в Капітолю, а тому, що Білий Дім на цю тему відмовляється коментувати, поголоски набирають чимраз ширшого розголосу.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена прирбіцяв, що з початком грудня ц.р. вплатить 90 мільйонів дол. до Об'єднаних Націй, щоб ця організація могла виплатити платні 6,500 працівникам. Це відповідь ЗСА на спеціяльне прохання генерального секретаря ОН Гавіє Переза де Куельяра, яке він вислав до Президента Реґена тому два тижні. Американські високі чинники бачать цей жест Уряду як підкреслення підтримки Об'єднаних Націй, тоді коли Конґрес відмовляється асиґнувати решту призначеної суми для ЗСА — 212 міл. дол.

КУБИНСЬКІ ЗЛОЧИНЦІ у двох федеральних тюрмах в Атлянті та Луїзіяні, що розпочали заворушення в наслідок проголошення Державним департаментом договору з Кубою, згідно з яким вони мали б бути депортовані до Куби, не хочуть припинити своїх протестів. Навіть після обіцянки головного прокуратора, Едвина Міза, що кожна справа буде окремо розглянена. Їхнє єдине домагання є, щоб їх не віддали до Куби.

У ЗВІТІ КОНҐРЕСОВОЇ комісії в справі Іран-контра афери гостро скритиковано генерального прокуратора Едвина Міза та його Департамент юстиції. Вся критика звернена на його початкове дослідження цієї афери, що було дуже поверховне та нетočне. Офіційні чинники говорять, що це є сильний удар для генерального прокуратора та Департаменту юстиції.

АРХІВИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ про підозрілих воєнних злочинців були повністю відкриті вперше у понеділок, 23-го листопада ц.р. Згідно із заявою Департаменту юстиції, його історики розпочали вже методичну перевірку 40,000 прізвищ в архівах, що були запідозрені у воєнних злочинах. Член Департаменту юстиції, а рівночасно й голова Бюра спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) Ніл Шер заявив, що це допоможе його бюрові відкрити нові судові справи в Америці, як також можуть виявити й прізвища тих, яким треба було заборонити в'їзд до ЗСА.

ВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ індустріяліст і мультимільйонер Арманд Гаммер, якого у Москві усі дотеперішні керівники СССР вважали „своєю людиною", заявив минулого тижня на пресовій конференції, що він, у співпраці з італійською компанією „Монтедісон" і японською „Маруберні" та з участю Совєтського Союзу, займеться побудовою в СССР великої нафто-хемічної рафінерії, найбільшої у світі, підкреслив Гаммер. 51 відсотків шерів будуть належати урядові СССР так, що ця держава буде контролювати підприємством. Гаммер заявив, що потрібно буде допомоги також інших компаній щоб до 1995 року зреалізувати цей проєкт, який коштуватиме від 5-6 біл. дол. Гаммер також позитивно висловився про спробу генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Горбачова. „Він прагматик і тому добре розуміє, що капіталізм і соціялізм незважаючи на те хоче цього СССР чи ні, але ці дві системи, капіталістична і соціялістична, можуть існувати одна біля одної", — заявив Гаммер, якого вважають на Заході найбільшим прихильником комуномосковської імперії.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J
P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Новий бюджет і редукція дефіциту

Безпосередньо після Другої світової війни за президента Гарі Трумана щорічний балянс виказував надвишку, яка у 1948 році дійшла була до 120 більйонів долярів. В останньому році урядування Джиммі Картера дефіцит державного бюджету виказував 59 більйонів 500 мільйонів. У першому році урядування Роналда Реґена дефіцит трохи зменшився до неціліх 59 більйонів. Але у минулому бюджетовому році дійшов до 222-ох більйонів дол. Не диво, що такий астрономічний дефіцит державного бюджету, що його Реґен правильно окреслював, як наслідок „життя понад стан", мусів хвилювати фінансовий світ і довів був у минулому місяці до „чорного понеділка" на біржі, де постала паніка, бо біржеві посередники „брокери", не знали, що принесе наступний день. Це було строге „мементо" на адресу Конґресу, який десять місяців змарнував на досліджування „Іранського скандалу", щоби докучити президентові Реґенові, нехтуючи такими першої ваги державними справами, як державний бюджет і міжнародна торгівля, яка теж виказує щорічно величезний дефіцит.

У минулий четвер президент Реґен в оточенні обопартійних лідерів обох палат Конґресу проголосив, що після 20-тиденних клопітливих нарад репрезентантів Конґресу й Уряду Реґена вдалося знайти компроміс. Схвалено бюджет на черговий бюджетовий рік у висоті 76 більйонів з тим, що зредуковано існуючий дефіцит на 30 більйонів і 200 мільйонів на податковий рік 1988 та 45 більйонів і 800 мільйонів на податковий (бюджетовий) рік 1989. Ніякий компроміс не є ідеальний, або — можна висловитися інакше: ніякий компроміс не задовольняє жодної із сторін, що його зробили. Президент Реґен, який постійно запевняв, що не допустить до зрівноважування бюджету новими податками, був примушений поступитися і погодитися на схвалення нових податків у висоті 9 більйонів дол. Президент мав у цій справі успіх настільки, що цю суму схвалено у принципі, залишивши ще поле до переговорювання, якими мають бути ті нові податки — безпосередні чи посередні. (Додатковий відсоток до ціни газоліни, цигарок чи горілки та біжутерії). Президент мусів теж погодитися, що замість підвищення бюджету на оборону, зменшено його на 5 більйонів. У відчитаній заяві у присутності конґресових лідерів Реґен усе ж хвалив осягнену згоду, назвавши осягнений компроміс „правильним ділом у правильному часі". Час був останній, бо за прийнятим близько три роки тому т. зв. законом „Ґрамма — Радмена" — якщо до 20-го листопада кожного року не буде схвалений Конґресом бюджет, то зобов'язує давній бюджет з автоматичним скороченням видатків на 23 більйони. Як повідомляють з Білого Дому, Президент заповів, що він буде домагатися реалізувати закон Ґрамма-Радмена — щоби тим самим примусити Конґрес перевести формальне схвалення бюджету у цій постаті, як його устійнено в 20-тиденних торгах між Білим Домом і Конґресом. Демократичний конґресмен Томас Фолі із стейту Вашінґтон, який головував на тих переговорах, висловився про осягнений компроміс, ентузіястично назвавши його „межовим стопом" у історії Америки.

Схвалення нового бюджету на базі компромісу між вимогами Президента і становищем демократичної більшости в Конґресі має не тільки господарське, але й велике політичне значення. У господарському світі заява Президента в оточенні конґресових двопартійних лідерів негайно відбилася на звишці всіх акцій на нюйоркській біржі. Політично скріпилася позиція президента Реґена, що його демократи у Конґресі трикратно вдарили: тенденційним партійницьким звідомленням про висліди конґресового слідства у справі „Іранського скандалу" та відкиненням двох кандидатів Президента до Верховного Суду, бо хоч другий кандидат Даґлес Ґінсбурґ „добровільно" зрікся, проте він зрікся тому, що побачив, що не має шансів на затвердження. Позиція президента Реґена скріпилася ще фактом, що 7-го грудня приїздить до Вашінґтону Міхаїл Ґорбачов. Новий детант на підставі нового договору про зброю між ЗСА і СССР не є приємний, але фактом є, що це Реґен від самого початку урядування вимагав редукції зброєння, а не її обмежування і що Реґен не піддався шантажеві збоку Ґорбачова, тільки осягнув те, що Ґорбачов таки перестав наполягати на зречення Реґеном пляну оборонної протиракетної зброї. Відомо, що сильна індивідуальність все перемагає.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА У ТРЕТЬОМУ КВАРТАЛІ

II.

Ціни на нафтові продукти далі падуть, через незгоду членів ОПЕК-у (деякі з фінансових і економічних причин збільшили продукцію) і напружену ситуацію в Перській затоці, яка не поправляється. Останньо Західня Німеччина післала свої кораблі для конвоювання нафтових танкерів. У вересні виявилося, що іранські великої скорости судна з ракетами, які атакують судна американської продукції з оливою-заосмотрені моторами 300 коней сили, що їх Іран набув зі Західньої Німеччини. Запропоноване ЗСА ембарґо на доставу зброї до Ірану, щоби змусити до перемир'я не діє. Останньо Японія відмовилася і далі доставляє зброю і торгує з Іраном. Зірвані Америкою торговельні зносини і імпорт нафти з Ірану (найбільший доставець нафтової ропи до ЗСА — 8 відс. біля двох більйонів дол. річно (використав СССР, нав'язавши торговельні зносини для достави зброї і харчів в заміну за нафту, так що вкоротці іранська нафтова ропа поплиznámе нафтовими рурами до Чорного моря для Совєтського Союзу. Савдійська Арабія, Ірак і Туреччина від двох місяців інсталюють нові нафтові проводи для достави до 60 відс. оливи для Японії і Европи через Середземне і Червоне моря. Через безнастанне бомблення складів і оливних танкерів Іраком продукція нафти в Ірані у вересні впала до двох мільйонів барилок денно (в червні — три мільйони барилок денно).

Захитаний фінансовий стан американських банків й інших фінансових інституцій ступенується через нерозважну господарку — злі позички на продукційні, сільсько-господарчі і нафтової продукції цілі в нутрі країни і закордоном — відсталим країнам минулого року. 136 банків перестало діяти, а по кінець вересня ц.р. 124 банки. Американські банки за третій квартал втратили 115 більйонів долярів (за другий — 106 більйонів дол.), через несплачувані позички. З трьох найбільших банків єдиний Чейс Мангеттен Банк виказав третій квартал 235 тисяч дол. зиску і звільнив сто працівників. В ощадностево- позичкових інституціях поверх сто станиць у фінансових клопотах, через великі капіталовклади в нерухомостях, злі позички і високі платні персоналу. В 1986 році зліквідовано 400 станиць, а нині — 145 у фінансових клопотах (найбільше в стейті Оклягома — 29). Деякі продають свої шери японським банкам. Захитаний фінансовий стан американських банків порушено на річній конференції Міжнародного монетарного фонду і Світового банку 29-го вересня у Вашінґтоні в присутності міністрів фінансів 151 держав світу. Міжнародний монетарний фонд заснований в 1944 році сорок чотирьома державами, під зарядом 24-ох міністрів фінансів господарчо розвинених держав, — стабілізує світову економіку при допомозі короткотермінових позичок, а Світовий банк (раніше Міжнародний банк) під зарядом і контролею одинадцяти господарчо розвинених держав з тими самими членами зі завданням — реконструкції, розвитку і піднесення стандарту життя економічно сильних держав та на наділення низьковідсотковими позичками господарчо відсталих країн. Резерви обидвох світових інституцій сьогодні дуже надщерблені через великі заборгування економічно відсталих держав. П'ятирічна фінансова криза країн Третього світу виказала, що вони сьогодні винні 1.2 трильйони дол. (в 1982 році — 850 більйонів дол.) М. М. фондові, Світовому банкові і приватним банкам економічно сильних держав. Одинадцять з цих держав винні приватним банкам 460 більйонів дол., з чого американським 88 більйонів дол. і майже половина з них не встані платити до кінця року навіть відсотків.

Останньо виринула проблема негайної фінансової допомоги. Потрібно рятувати перед банкрутством тридцять відсталих країн світу, головно Африки (винні вони вже 6 більйонів дол.) 15 вже не сплачує позичок і відсотків, а вісім потребує 1,5 більйона дол. позичок; між ними: Мехіко (минулого року втратило 5 більйонів дол. на нафті) і Бразилія почала платити залеглі відсотки. Тому Міжнародний монетарний фонд мусить збільшити допомоговий фонд з трьох до дев'ять більйонів дол., а Світовий банк з 85 більйонів дол. до 125 більйонів дол., щоби допомогти відсталим країнам відбудувати економіку спільною довготерміновою позичковою програмою в протягу десяти років на 1.5 відс. сплачуваною після п'яти років (залеглі позички є на протяг п'ять років на сім відс.). Додаткових шість більйонів дол. до позичкового фонду до Міжнародного монетарного фонду і 40 більйонів дол.,до Світового банку погодилися вкласти Японія і Західня Німеччина, а ЗСА свою 20 відс. пайку вкладуть пізніше, після зменшення державного і торговельного дефіцитів, після заклику президента Р. Реґена, щоби Японія і Німеччина злібералізували сільськогосподарчу продукцію і торгівлю і спільно допомогли відсталим країнам. Відкинуто пропозицію продати частину сорок більйонів дол. залізного фонду золота, який вживається лише на випадок

(Закінчення на стор. 4)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Короткі, але важні повідомлення

Пригадка про „флю" чи ґрипу

Як кожного, так і цього року, Осередок контролі хворіб пригадує про щеплення проти „флю". Про цю інфекційну хворобу, її ширення та небезпеку, зокрема для немічних чи старших віком людей, я вже писав кілька років у „Свободі" і ширше про неї писати не буду. Треба лише пригадати, що серед інфекційних вірусів ґрипи є різного роду породи, які в даному році поширюються в більшій чи меншій мірі та створюють не раз дещо відмінний характер, слабший чи гостріший, цієї пошести, що її звуть „флю". Епідемія „флю" виступає кожного року у зимових чи вчасно весняних місяцях і то в різних формах легшого чи досить важкого перебігу з гарячкою, запальними болями по цілому тілі та загальним ослабленням цілого організму й тому вона небезпечна для людей немічних, схорованих, хворих на серце чи легені, алергічно хворих, слабо віджившлених, анемічних та врешті старших віком людей. І саме до того роду людей спрямовує свій заклик згаданий державний Центер, щоби вони саме тепер у листопаді чи початку грудня, брали у своїх лікарів чи міських осередках здоров'я впорскування щепленки „флю". Ці особи, які беруть впорскування кожного року, беруть лише одну іньєкцію, інші, що досі не брали „флю" вакцини беруть два рази впорскування щепленки. Цього року є так звана „травалентна" щепленка, яка захоронятиме перед породами „Тайван — А", „Ленінґрад — А" та „Анн — Арбор — А", які цього року будуть поширювати епідемію ґрипи.

Курення і кошти соціяльного забезпечення

Як не дивно, але соціяльне забезпечення (сошел секюріті), витрачує грубі громільйони а то й більйони грошей на своїх пенсіонерів у зв'язку з постійним ростом серед населення абстиненції від курення. Від років здоровна пропаганда проти шкідливого курення тютюну, чи папіросів стримала багато мільйонів людей від курення і дала переконливі докази, що ці люди, які не курять, чи вчасно заперестали курити, живуть далеко довше, до пізнього віку,та тим самим побирають довше старечі пенсії із сошел секюріті. Державний уряд сошел секюріті інформує, що з приводу абстиненції від курення кошти на старечі пенсії довше живучих сеньйорів зросли в останніх роках до грубих мільйонів чи більйонів долярів. Ці старші громадяни — не курці — живуть довше й побирають пересічно кільканадцять тисяч долярів річно більше від тих курців, що передчасно померли. Але про гроші хай журиться Уряд сошел секюріті, а про своє здоров'я та абстиненцію від курення хай журиться кожна людина.

І ще раз про АІДС

Американський, науковий дослідник, лікар, д-р Барух Блюмберґ, який у 1976 році отримав нагороду Нобеля за свої досліди в ділянці інфекційного гепатиту (запалення печінки) та випрацювання особливої щепленки для охорони перед цією важкою хворобою, сьогодні працює, як багато інших, над проблемою АІДС. В останньому часі він заявив, що до створення щепленки проти віруса (ІДВ) хвороби АІДС є довгий шлях. Рівночасно ствердив, що контролю цієї хвороби можна б в Америці осягнути лише занеханням чоловічої та жіночої проституції та поворотом до гетеросексуального, статевого, родинного життя. Він теж підкреслив, що така тенденція до деякої міри зростає в Америці, особливо серед білої раси та більш культурних кіл. Він теж завважив, що АІДС особливо шириться серед африканців, ще й тому, що в гарячих смугах тамошні мешканці наражені на постійні інфекції бактеріями чи паразитами, а це до деякої міри теж ослаблює кровну відпорність.

Особлива охорона лікарів, сестер та лябораитів

Вигадливі різні індустріяльні компанії, почали вже працювати над захоронними згаданих працівників, щоби їх можна охоронити від зараження крови вірусом ІДВ дорогою заколення голкою чи скалпелем в хірургії чи при дослідах та переливаннях крови в лябораторіях. І вже чотири компанії працює над різними апаратами, які дуже зредукують стичність лікаря із зараженою кров'ю, хоч цілковито виключити не зможуть. Але такі заходи та нові вигадливі апарати очевидно збільшать кошти лікування хворих.

У ВАШІНҐТОНІ В ПОНЕДІЛОК, 23-го листопада ц.р., заприсяжено Франка Карлуччі на пост секретаря оборони. Президент Роналд Реґен у своїй промові підкреслив, що Карлуччі є тим, який зможе співпрацювати з Конґресом і дати собі раду з бюрократією. Він є наступником Каспара Вайнберґера, що уступив з цього посту у зв'язку з хворобою його дружини.

Василь Сокіл

ВОСКРЕСІННЯ ЗІ ЗАБУТТЯ

II.

Поряд зі статтею М. Жулинського надруковано великий розділ (очевидно, досі не публікований) зі спогадів Юрія Смолича, в якому він воскрешає в пам'яті своє перебування у „Вапліте" в останній період існування цієї літературної організації, засновником якої був М. Хвильовий. Невідомо, хто назвав цей розділ „Вапліте і я", однак, помітно, що в ньому багато пише сам про себе Смолич, пояснюючи і ніби виправдуючись, чому він пристав до цієї організації, будучи у багатьох моментах незгідний з її принципами. Він навіть намагається створити враження, що у „Вапліте" з його приходом склалася певна опозиція політиці Хвильового. Навіщо він про це пише? Щоб й люди подумали, чи не з тією метою він увійшов у члени „Вапліте", щоб й створити опозицію?

У деталях спогади Смолича відтворюють досить докладну картину діяльности цієї цікавої і творчо врожайної літературної організації, яка так коротко проіснувала, але так багато створила. І знову ж таки, в угоду офіційно-партійній оцінці, він хоче переконати, що ліквідація „Вапліте", — як він пише, — „ідейно збагатила кожного ваплітовця — доказом чого вони „виступили відразу з найкращими своїми творами". І наводить ім'я письменників, які так нечувано „розквітли" після розгрому. „Вапліте". Все тут непереконливо, з певними зміщеннями в часі, але на окремі „досягнення" я хочу звернути увагу. Ю. Смолич хвалиться, що Павло Тичина в ці роки створив такі шедеври, як збірка поетичних викрутасів „Чернігів" (1931 рік), та „Партія веде", написана 1934 року на відзнаку славних перемог партії на селі 1932-33 рр.: „Та нехай собі як знають, божеволіють, конають, нам своє робить..." Ще відзначає він Миколу Бажана за його прославлення Кірова (Поема „Безсмертя" — 1934 р.).

Однак, як не намагайся перекрутити факти історії, доводиться і щось правдиве сказати. Смолич згадує, що на час ліквідації „Вапліте" в її складі було 27 письменників. А на час писання своїх спогадів він засвідчує: „З них до сьогодні пішли з життя сімнадцятеро, хоча своєю смертю померли тільки троє: Дніпровський, Яновський та Копиленко".

Оце й є правдивий підсумок „розквіту" української літератури в результаті ліквідації таких незалежних літературних організацій як „Вапліте".

Особливо цікавою є публікація матеріялів про „Вапліте" та Миколу Хвильового в „Літературній Україні" ще й тому, що вперше за 55 років на її 6-ій сторінці читач може побачити світлину Миколи Хвильового, — правда на колективній світлині „У редакції журналу „Червоний Шлях" — на фото В. Сосюра, П. Тичина, В. Вражливий та М. Хвильовий". — (Фото 20-их років).

Це вже обнадіююча спроба реабілітації визначного діяча української літератури Миколи Хвильового.

Про Олександра Олеся, одного з кращих українських ліриків початку нинішнього століття, зажурено згадала „Літературна Україна" 7-го жовтня 1987 року: „...його життя та діяльність у нас досліджені ще недостатньо". Згадала, що лише через 38 років ім'я цього „еміґранта-націоналіста" український читач тодішнього покоління вперше почув завдяки дбанням Максима Рильського, якому пощастило в часи хрущовської „відлиги" видати „Вибране" поета. З того часу знову мертве мовчання і цілковите забуття імени „одного з кращих українських поетів-ліриків". Пройшла ще „дрібниця" часу, якихось тридцять років і, як читаємо, знову згадано поета. Згадала газета його під рубрикою, яка звучитьв мало не блюзнірськи: „Незабутні".

Не знайшлося ще того, хто б в Україні по-справжньому, з глибоким розумінням творчости поета написав ґрунтовну статтю. Довелось обмежитися публікацією спогадів сучасного поета, щирого шанувальника його творчости чесько-українського театрального діяча Володимира Лібовицького про його зустрічі з Олесем у 30-их роках у Празі. І знову ж таки слід згадати, — після написання цих спогадів довго їх не наважилися прилюдно згадати: спогади про незабутнього пролежали в далеких архівах інституту літератури ім. Шевченка 15 років! І лише нині опубліковані...

Спогади В. Лібовицького значні насамперед тим, що розповідають про ніколи не згадувані в Україні часи еміґрантського життя Ол. Олеся в 30-их роках. Написані вони щирою мовою з цікавими деталями, з яких яскраво вимальовуються нелегкі обставини життя поета на чужині. Цікаві вони ще й творчим співробітництвом автора спогадів з поетом і драматургом. В. Лібовицький згадує, як він, шану

(Закінчення на стор. 3)

Микола Дейчаківський

ПРО ПОДОРОЖ БАНДУРИСТІВ ДО ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

I.

Подорож молодечої капелі бандуристів, що відбувалася від 13-го — 28-го серпня, 1987 р. дала дуже цінну нагоду українцям з Америки зустрітися з нашими людьми в Арґентині і Бразилії. В Арґентині концертували ми в Беріссо, Буенос Айресі, Посадосі і Обері, а в Бразилії, в Куритибі і Прудентополісі. Докладні інформації про ці зустрічі вже появились в українській пресі. Мета цієї статті трохи інакша: як один з тих молодих бандуристів хочу поділитись своїми найголовнішими враженнями та міркуваннями з цієї пам'ятної поїздки.

Почали ми своє турне зі столиці Арґентини — Буенос Айрес. Перше враження не мало нічого спільного з бандурою, чи з українцями. Першого вечора, кілька нас щоб щось перекусити зайшли до маленького льокалю — бару, що називався „Поесія". Там побачили молодого чоловіка, що грав на фортепіяні. Він і майже всі присутні (здебільша молоді люди) співали. Ані фортепіян, ані піяніст, не мали ніякого підсилення. Здається, що піяніст був одним із клієнтів, а не найманий професійний музикант. Всі співали арґентинські народні і популярні пісні. Як приємно було слухати, коли люди собі співають просто для розваги, в американських барах переважно чути наґрану музику, яка дуже часто така голосна, що навіть не можна розмовляти. Або є найнята оркестра, ґітарист чи піяніст, але з ним(и) ніхто не співає. Або не чути жадної музики аж поки хтось не кине квотра у „джукбакс". Дуже рідко почується спонтанний, свіжий спів — навіть серед української молоді, а кажуть, що українці співучий народ. Шкода.

Був пам'ятний день у Буенос Айресі в неділю, 16-го серпня. Ми мали виступ у Театро Колісео, одна із кращих концертових заль цього міста. Заля на дві і півтисячі публіки. На нашому концерті було приблизно 1,200 людей, але зі сцени заля виглядала повна, бо лише вищі балькони порожні. Ті, що мали в житті нагоду виступити у порядній концертовій залі з великою публікою знають, яке це почуття: емоційне піднесення, напруження і деяке хвилювання. Після концерту було прийняття у залі „Просвіти". Крім доброї страви, був особливий почастунок: виступ ансамблю маленьких бандуристок, які навчились грати лиш пару місяців тому, від Юліяна Китастого. А ще в одній пісні виступила „солістка", — маленька дівчинка, якій було найбільше три рочки, співаючи „По дорозі жук, жук, по дорозі чорний..." Це було для мене і всіх нас бандуристів дуже зворушливий момент: ми не тільки бачили малих українських дітей, що грали на українському інструменті та співали українські пісні, але бачили в них наших кобзарських наслідників. Бачили наступне покоління бандуристів, яким дав кобзарський початок наш дорогий колеґа Юліян.

Була ще одна зворушлива несподіванка. Вперше публічно виступив батько з трьома синами, родина Синишинів, з бандурами, які він сам зробив. Співали і грали з переконливістю, як справжні кобзарі.

Після прийняття до нашого готелю заїхало кілька молодих арґентинських українців. Ми весело провели кілька годин на співах і розмовах. У них наші гості, головно Роман і Юрій, порушували теж і важливі речі, які лежали на їхній душі, а саме їх еміґраційні проблеми. Фактично, ті самі проблеми, які сьогодні маємо в Америці та Канаді — щораз менше молоді, брак контактів, брак часу присвятитись громадській праці, люди розкинені, не всі вже говорять по-українськи. Ці проблеми в них гостріші, бо їхні громади менші у них економічні обставини гірші, як у нас. Роман не раз повторяв нам: — „Будьте переконані, що ваш виступ нам дуже потрібний". Не лише з мистецької сторони, бо хоча це теж важливе — почути нашу кобзарську музику на вищому рівні — але з української духової сторони. Це показує їм, що хтось з іншого континенту, що теж живе поза батьківщиною, дбає і розвиває своє — українське. І ми відчули, що труди, покладені для втримання українства, чи то в мистецькій, громадській, чи політичній площі — щось варті, хтось їх оцінить. А це відчуття дуже потрібне і треба його час від часу підсилювати, особливо тій молоді, що ще дбає про ті речі. Бо як ми бачимо, як скоро на нашу еміґраційну громаду діляє асиміляція, бачимо, що багато приятелів з дитинства відійшли з громади, і у них погас той вогонь. Питання „Пощо?" — дуже легко приходить до свідомости. Тому ми повинні, за всяку ціну, підтримувати той вогонь в тих, в кого він ще горить.

Про це все ми дискутували з нашими арґентинськими українцями. Ще й заспівали „Ой у лузі червона калина". Під час цієї розмови виказалася щораз більша важливість того, що ми говоримо нашою спільною, українською мовою. Хоч скільки ми між собою говоримо по-англійськи, а вони по-еспанськи, але разом розмовляємо таки нашою мовою. І це якось чарівно єднає нас, роджених на інших континентах. І навіть коли б ми могли говорити по-еспанськи, чи вони по-англійськи, то було б не те. Наше духове спілкування не було би таке близьке. Тому зберігати свою мову є важне і вартісне діло. Хто думає інакше, обманює себе. Очевидно, не можна відкидати тих, що її не знають, але ті, що мають і тратять цю вмілість, з лінивства, кидають пісок на їхній внутрішній вогонь української духовости.

Із Буенос Айресу полетіли ми до містечка Посадосу в північній Арґентині. Там ми мали цікаву зустріч з арґентинськими музикантами. Наш концерт відбувся у римо-католицькій катедрі, і був спільний із міським арґентинським (неукраїнським) хором. Це, мабуть, тому, що якраз в той день було свято арґентинського „лібертадора" Сан Мартіна. Це вийшло на краще, бо у тому місті українська громада невелика, і, тому що виступ був спільний, прибуло більше публіки, багато „чужинців" (як то ми, іміґранти всіх інших звемо) мали нагоду почути нашу бандуру. В кожному разі, після концерту, цей хор і якийсь український громадський діяч, зробили нам прийняття. Після доброї вечері (багато „асадо" — печене м'ясо), хор нам заспівав пару творів. Чудовий хор, добре здисциплінований, збалянсований, добрі голоси — творили добрий ансамбль і чутливо інтерпретували музику. Після їхнього співу, ми їм відспівали „Ой гилля, гилля" (вже без бандур). Тоді вони нам ще якусь, а ми у відповідь їм ще якусь. І так ми якийсь час черґувались, а потім дійшло до спільного співу — вони нас навчили легеньку пісню про „лунас" — про місяці року, де відзначується всіх присутніх, що родились у давному місяці: коли згадають про тих, що родились у січні, то тоді ті уродинники наповнюють свої чарки вином і п'ють на своє здоров'я. Таке повторюється з кожним місяцем.

Продовження буде.

„Вишивана" дитяча забава

Сцена з вистави „Як півник гарним став".

Неділя, 25-го жовтня 1987 року — це дата, що повинна ввійти до історії розвою садочків. Цього дня наші малята пережили дуже емоційно пополудневий час. Садочок при 76-му Відділі СУА у Воррені, Миш., під проводом учительок Миросі і Лесі Бараник помітно розвивається. Вони мають подиву гідне замилування і покликання бути учительками, виховницями, психологічний підхід до дітей, не тратять терпеливості і гумору.

Забава відбулася в школі Непорочного Зачаття при вулиці Вест брук. Шкільна заля привітна, сцена гарно прибрана образами і рисунками дітей. Голова Відділу Марта Василькевич у вступному слові привітала дітей і присутніх на залі, та заявила, що ця традиційна забава повинна вдатися гарно і з добрим успіхом.

Діти зайняли два перші ряди кріселок і по черзі підходили до ведучої програми, імпрезової референтки Ксені Кучер, яка представляла їх публіці. Кожна дитина при помочі Лесі Бараник входила на підвищення східцями, з гарним уклоном презентувала свій стрій. Дбайливі матері і бабусі подбали, щоб діти „пахли Україною". Можна було подивляти мистецтво вишивки і їх приміщення до діточих строїв. По представленні і презентації дітей була перерва, щоб діти могли прибратися до програми, а старші користали з добірного буфету.

В програмі діти представили „Як півник гарним став". З піднесеними вгору великими пензлями в різнобарвних беретах бадьорим співом діти ввійшли на сцену і посідали рядочком співаючи. Півник жалувався, що негарно виглядає. Тоді вбіг зайчик, роздав дітям картки паперу і розказав казочку, як півника зробити гарним. Ролю зайчика грала Христя Карпінська. В її грі пробивався талан артистки, яка дуже свобідно і переконуючо ввійшла у свою ролю.

Діти малювали більше живими красками і з блідого півника став гарний, кольоровий, його образ відбився в зеркалі води в криниці. Півник був захоплений своїм образом. Діти по черзі вставали і презентували присутнім свої малюнки, як з блідого став гарний багатобарвний півник. Їх праці прийняли весело. З піднесеними пензлями і з піснею „Ми маленькі малярі" при овації публіки діти-актори зійшли зі сцени. Хто знає чи в неодному з малят в житті не збудиться дух Мельпомени. Такі виступи пробуджують в дітях почуття обов'язку, приналежности до громади однолітків, любов до ближніх, а згодом до всього, що своє, рідне, а що дуже важне — пошану і любов до рідної мови. Вони зрозуміють і відчують, що є дітьми одної Батьківщини-України. В їхній пам'яті і серці залишиться той ясний промінь, що буде освічувати життєвий шлях бо „Раз добром налите серце вік не прохолоне", за словами Шевченка. Веселі, щирі у відповідному товаристві забави для дітей — рай, а для старших — вдоволення і гордість за своє покоління.

Діти по виставі ще довго забавлялися танцями і піснями. Крім учительки Миросі і її братової Лесі, правої руки Миросі, помагали забавляти дітей Христя Карпінська і Віра Целюх, учениці 8-ої кляси Непорочного Зачаття.

Ірина Гнатчук

З БОННУ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ повідомили, що там розпічнеться 5-го січня 1988 року давно плянований процес над Аббасом Алі Гамаді, старшим братом терориста Мохаммеда Гамаді, винним у захопленні в 1985 року пасажирського літака і вбивстві молодого вояка Роберта Стетема. У випадку доказання йому злочинів, в тому числі захоплення в Ливані західньонімецьких громадян, йому грозить кара 15 років тюрми. З'єднані Стейти Америки домагалися видачі Гамаді на суд в Америці, але західньонімецькі власті відмовились від видачі, побоюючись мабуть за долю німецьких закладників.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

The financial situation of the Commission on the Ukraine Famine has reached a critical stage. Now, as a friend in need, I must again turn to the UNA. Our total unobligated financial resources as of October 1, 1987 were $66,000. With payroll and normal operating overhead, this is only enough to keep our doors oper until January. It will cost $195, 000 even to keep operating through the end of our legislative mandate on June 22, 1988. This office-related expense includes everything from research, to computer leasing, to the writing of our report and providing camera-ready copy for Government Printing Office to publish. And this does not begin to cover the cost of publishing our reports and the 2,500 pages of eyewitness testimony about the famine which we have collected and which has now been almost completely transcribed. This alone will cost $30,000 to publish in a format easily available to scholars.

The actual figures of what we need in order to do what we set out to do are grim:

Office-related overhead at $22,000 a month 10/1/87 to 6/22/88 ....$195,000
Publication of Second Interim Report (1987 hearings) 3,500
Publication of Report to Congress 5,000
Verification of oral history transcripts (450 manhours at $10/hr) 4,500
Publication of oral hitory transcripts 30,000

Resources needed to complete project as envisioned $238,000
Resources available as of 10/1/87 66,000

Amount needed in private contributions $172,000

I know that there will be some who may say, perhaps rightly, that the Commission has waited too long to come to the community and appeal for its help. But given the many worhtwhile causes to which Ukrainian-Americans are asked to contribute, we could not in good coscience add to the burden already placed upon the community's generosity unless our need was real and urgent. As the above figures show, the moment has now come when it is obvious that the Commission on the Ukraine Famine can complete its task only if it can count upon the support of the Ukrainian community in the United States. It is only appropriate that such an appeal be directed first to the Ukrainian National Association — the oldest and largest secular organization in that community and an old friend of the Ukraine Famine Commission.

Yours sincerely,

James E. Mace,
Staff Director

МОЯ ПОЖЕРТВА

Ім'я ....

Адреса ....

....

Сума ....

АДРЕСА КОМІСІЇ:

Commission on the Ukraine Famine
1111 20th Street N.W. Ste. 537
Washington, D.C. 20579

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ СУА НЮ ДЖЕРЗІ

З численних імпрез, які влаштовують відділи СУА в повакаційному сезоні, традиційним започаткуванням є День Союзянки Округи Ню Джерзі. Цьогорічний День Союзянки відбувся 8-го листопада в залі при церкві св. Івана Христителя в Ірвінгтоні в співучасті всіх відділів під керівництвом навої голови з молодшої генерації Тані Рішко. День Союзянки завжди має дві сторони вияву — духову й матеріяльну. Перша включає перегляд вислідів праці відділів, цікаві на часі доповіді; матеріяльна скерована на здобуття фондів для широкої діяльности Округи з вступів, льотерійних виграшів і продажі солодкого й кави.

Зупинимось бодай дуже коротко й загально на перегляді вислідів праці відділів.

Кожний Відділ мав свій стіл з експонатами, альбомами, що відображали його діяльність. 4-ий — гарно упорядкований альбом інформував про його діяльність: активна участь в конференції „Жінка у двох світах", допомога українцям в Бразилії. 18-ий — табльо знімок дітей спонзорованої Відділом Балетної школи під керівництвом Роми Прийми-Богачевської. 24-ий — трипільська й гуцульська кераміка, свічки й кулі на ялинку, прикрашені українськими взорами. 32-ий —альбоми з діяльности Відділу, декілька українських ікон, знімки українських церков в Америці і на рідних землях. На особливу увагу заслуговує допис Марії Роговської про історію розвитку української ікони. 28-ий — вишивані сорочки на домашньотканому полотні, ляльки у стилевих строях, а це сумський комплект народного одягу, львівський і київський. Сорочка шита кораликами на домашньому полотні. 61-ий — заступав тематику найменших світлинами й рисунками дітей з світлички , яку провадить Оксана Станько. Чудово ілюстровані українські казки з видавництв Акрон, Огайо і з Канади, рівнож казки, записані на стрічках. 65-ий — гарно вишиті киптарі для молоді.

70-ий — табльо знімок суспільної опіки дало перегляд українських політичних в'язнів. Тут також можна було оглянути альбом суспільної опіки Округи, Стипендійної акції, заповнені знімками стипендистів, захоронок, гуртожитків. Найбільш зворушливим був альбом дітей з різним фізичним каліцтвом. Великі кошти складних операцій покрито з Медичного Фонду, створеного при Суспільній Опіці Централі. Дехто з присутніх зложив датки на ту ціль. 75-ий — альбом з діяльности був заповнений витинками з газет про участь у маніфестаціях, Дні Незалежности, письмові протести в обороні Шухевича, фестивалі тощо. Ґердани з кораликів виконання Божени Полянської, які можна примінити до різних одягів. 86-ий — його діяльність не можна охопити кількома реченнями. Стіл був заповнений витинками з газет з улаштованих доповідей, панелів, мистецьких виставок, бенефіс концерту, з зустрічі з Майк Едвардс, автором допису про Україну в „Географічному Журналі", копії листів у справі Медведя і Чорнобильської трагедії. Табльо знімок великого числа стипендистів, на потреби яких Відділ у трьох роках видав 17,758 дол. Між цим всім грамота признання з XXI Конвенції СУА за друге місце з діяльности і перше за стипендійну акцію. „Папороть" бл. п. маестра Гніздовського — дарунок Українського Музею за княжий даток в сумі 5,000 дол.

Цим разом Округа збагатилася ще одним надзвичайним альбомом з діяльности Комітету в справі української етнічної виставки в Музеї Іміґрації при Статуї Свободи біля Ню Йорку, створеного в 1986 році з ініціятиви Окружної управи. Це все могли оглянути присутні й погуторити при солодкім і каві.

Друга частина дня проходила під знаком святкувань 1000-ліття християнства в Україні, включаючи висвітлення прозірок і доповідь д-ра Р. Борковського. Історичні прозірки „Рукописи Княжої доби" і розповідь про них приготовила д-р Дарія Маркусь, а пояснення відчитала молода голова 75-го Відділу Оля Луків.

Д-р Р. Борковський виголосив надзвичайно цінну доповідь „Від Константина Великого до Володимира Великого — розвиток і поширення християнства в першому 1000-літті". Дуже корисно було б, коли б поодинокі Відділи СУА й інші організації запросили з цією доповіддю д-ра Борковського до себе. З прикрістю можна ствердити, що такі дві цінні речі не почули наші молоді, яких відносно було мало. Маємо надію, що через постійне інформування про нашу діяльність і досить велику кількість дуже ідейних молодих у наших рядах, заохотить інших вступати в членство СУА.

Ольга Буртик

Вдала імпреза молоді в Монтреалі

У суботу, 24-го жовтня ц.р., відбулася дуже цікава імпреза в Монтреалі в Домі Української Молоді при вул. Бобієн схід. З'їхалася молодь з різних частин Канади і Америки, щоб дружньо і весело провести час на забаві, яку підготовили члени сумівського хору „Боян" і оркестри „Трембіта".

Усім відомо, що ці дві галузки держаться міцно і гордо вже довгі роки під вмілою рукою маестра Ростислава Куліша. Не один раз ми мали змогу бачити на сценах, як завзято грали і співали наймолодші сумівці в супроводі своїх батьків а часом і дідусів, і це робило зворушливе враження.

В цей пам'ятний вечір ми мали змогу подивляти чудово прибрану залю свіжими ялинками, пахучими кущиками і сотнями бальонів, а різноманітні світла додавали ще кращого вигляду. Це була заслуга сумівців головно Андрія Кіщука, Юрка Дубаса і інших, які доложили великих зусиль, щоб ця імпреза випала якнайкраще і за це їм належиться велике признання. Господарями вечора були Леся Климчук і Юрко Дубас, які вповні вив'язалися зі свого завдання і за це їм подяка і признання. До танців на залі приграла наша славна оркестра „Веселка". Смачні канапки підготовляли пані з хору і оркестри. Великою несподіванкою для присутніх було, коли на залю вмашерували гордо і сміло члени оркестри „Трембіта" зі своїм диригентом і грімко заграли декілька модерних пісень, а молодь в захопленні танцювала під їхній ритм. На руки маестра Куліша складаємо щиру і сердечну подяку, який вложив багато праці і часу, щоб хор і оркестра стала на так високому рівні. Ця імпреза залишила присутнім приємні спомини.

У зв'язку зі святкуванням Хрищення України в 1988 році в Римі було би побажаним і доцільним по можливості, щоб хор і оркестра взяли участь в окремих програмах, а головно, щоб гордо і сміло піднесли український прапор на щоглах перед собором св. Софії.

Однак щоб здійснити таке велике діло потрібно фінансової допомоги ширшого громадянства, яке зрозуміє вартість і значення такої поїздки , яка увіковічнить славу наших святкувань, а заразом велику працю наших ансамблів. Мушу зазначити, що тут наша молодь мусить підсилити свої ряди ще більше молодими, як дотепер, без різниці релігійних чи політичних поглядів. Їхнім завданням буде доказати світові, що це не Росія, а Україна святкує своє хрищення, і „наша пісня, наша слава не вмре не загине".

Віра Дубас

Воскресіння...

(Закінчення зі стор. 2)

ючи творчість Олеся, на відзнаку його 60-ліття 1938 року поставив у театрі „Нова сцена" (місто Хуст), де він на той час був головним режисером, драматичну поему „Над Дніпром".

В. Лібовицький згадує: „Олесь приїхав на прем'єру. Ювіляра зустрів директор нашого театру, а урочисту промову виголосив поет Гренджа-Донський. (Прим. наша: ім'я цього поета також вперше згадано). П'єса мала великий успіх, публіка викликала ювіляра кілька разів на сцену і влаштувала йому бурхливі овації. Олесь стояв на сцені, глибоко зворушений, у нього просльозилися очі, і він не зміг сказати жодного слова..."

Газета ще згадує, що В. Лібовицький за ініціятивою київського журналіста Івана Лисенка передав 1972 року, крім цих спогадів, ще й скульптурний портрет Олеся роботи Ніни Левицької, дружини В. Лібовицького. І. Лисенко пригадує: „з яким хвилюванням передавав нашому народові В. Лібовицький цю коштовну річ, виконуючи цим заповіт перед пам'яттю улюбленого поета".

Де він, цей скульптурний портрет? „Літературна Україна" запевняє, що він зберігається в державному музеї українського образотворчого мистецтва. Невідомо, чому зберігається, а не виставляється.

У цьому ж числі „Літературної України" в статті „Повернення поета" П.Осадчук пише про Валер'яна Поліщука після 45 років з дня його загибелі і 55 років цілковитого забуття, що це поет-новатор, відкривач нових шляхів у поезії, бурхливо проґресуючий літератор, відчайдушний реформатор літературно-художніх форм, автор понад 40 книжок, створених за 15 творчих років, — життя якого в лиху пору історичної несправедливости трагічно обірвалося, нині повертається до свого народу, щоб назавжди залишитися у великій скарбниці української культури.

Багато ще розвалених соборів треба підіймати з руїн, відновлювати понищені скарби культури, воскрешати з забуття плюндровані багатства людського духу, оживляти і звеличувати потоптані жорстоким режимом величні творіння національної культури.

Судді...

(Закінчення зі стор. 1)

Прокуратор Шакед зажадав перепитування свідка, помимо того, що оборона заявила, що його відкликує, бо судді фактично не допускають його свідчень, отже й нема що перепитувати. Судді зарядили перерву, під час якої відбулись наради за закритими дверима, що тривали три години. У висліді судді знов рішили в користь прокуратури і дозволили перепитувати свідка проти його волі.

„Свідок приїхав тут свідчити і став частиною процесу", — заявив Лєвін. „Він мусить підпорядкуватись інструкціям суду і сповнити свій громадянський обов'язок".

Тоді В. Флинн заявив, що його ставлять в нестерпну ситуацію. „Оборона, яка мене запросила свідчити, відтягає мої свідчення на знак протесту проти суддів, а судді мене примушують свідчити. Я хочу порадитись зі своїм особистим адвокатом. Адвокати Ґілл і Шефтель є адвокатами Дем'янюка, а не моїми".

Але суддя Лєвін категорично відкинув це прохання і зарядив перепитування.

Згідно з твердженнями об'єктивних обсерваторів, судді не мали права примусити Флинна свідчити і він повинен був вийти зі залі, але цього не зробив.

Під час перепитування Шакедом, Флинн, хоч і подесервований, ствердив три аномалії на виказці: фальшивий підпис Дем'янюка, дві дірочки на знімці, і факт, що печатки не сходяться.

Під кінець дня Шакед вдався до хитрощів: він сказав, що має записану на магнітофонній стрічці доповідь Флинна на конвенції експертів від документів минулого жовтня в Пам Спрінґс, Каліфорнія, у якій Флинн мав сказати, що був в Ізраїлі, бачив виказку і уважає, що вона правдива.

Флинн сказав, що хоче переслухати стрічку, і тоді дасть відповідь. На цьому ця бурхлива сесія скінчилась.

І. Дем'янюка знову не було на залі, він залишився в тюрмі, бо його болить спина у наслідок потовчення в автомобілі, яким його везуть з тюрми на судову залю. Ним мали зайнятися лікарі.

В Румунії...

(Закінчення зі стор. 1)

ворушення. Хоч у тоталітарній державі все можливе. Адже самому Чавшеску не треба сидіти в танкові і стріляти в незадоволених.

У понеділок, 16-го листопада, наступного дня після демонстрації в Брашові, головна комуністична газета країни „Скинтея" взагалі не згадала про це місто. Але газета надрукувала статтю з вимогою „корисного співробітництва між громадянами і вибраними чиновниками".

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — Принстон СК 5:2

Згідно з розкладом змагань, у неділю, 15-го листопада ц.р., „Ч. Січ" відбула свої останні першенські змагання осінньої рунди, в яких здобула високу перемогу 5:2. В першій половині гра проходила майже рівнорядно, при чому „Січовики" створили більше реальних можливостей до здобуття голів. У 19-ій хвилині Нортовер з подачі А. Бакуна відкрив конто голів — 1:0. В 27-ій хвилині напад господарів провів успішну контратаку, з якої вирівняв 1:1. В 39-ій хвилині Каміка з подачі Куцини устійнив вислід половини 2:1.

Після перерви „Січовики" перейняли ініціятиву і вже в 51-ій хвилині Сарджент з гарної акції Андрія Бакуна підніс вислід до 3:1. Чергові голі для „Ч. Січі" здобули: Каміка, свого другого голя зустрічі, цим разом з подачі Дворського в 70-ій і Брієнза в 74-ій хвилинах. У кінцевій фазі цих змагань господарі устійнили вислід 2:5.

Після тієї перемоги „Ч. Січ" закінчила першу половину сезону на другому місці І-ої дивізії Ґарден Стейт ліги, що треба уважати за успішний.

В наступну неділю „Ч. Січ" розпічне серію змагань за чаші: Ню Джерзі, аматорську і чашу Девара — ЗСА.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Зулійо, Джонсон, Куцина, Сабрій, Дворський, Брієнза, А. Бакун, Фонг, Каміка, д-р В. Бакун, Сарджент. Провідник Володимир Бакун.

(от)

УСО „Тризуб" — „Ерцгебірге" СК 2:4

У чергових лігових змаганнях, що відбулися в неділю, 1-го листопада ц.р., перша дружина „Тризуба" зазнала поразки вислідом 2:4. Вже в першій половині німці вели 3:0, які використали слабшу гру нашої оборони. Після перерви напад „Тризуба" створив ряд добрих нагод до здобуття голів, одначе добився успіху тільки двократно. В цьому ж часі зазнав контузії чільний оборонець „Тризуба" Тарас Козак, і німці здобули свого четвертого голя в цих завзятих змаганнях.

До закінчення першої половини сезону „Тризубові" залишилося ще два залеглих змагання — на виїзді з клюбом „Багра" і грецьким СК на „Тризубівці".

Після цього провід ланки має в пляні реорганізувати склад дружини. Із дотеперішніх вислідів виглядає, що самими власними змагунами успіху не можна осягнути, дружині грозить спад до нижчої кляси. Якісних наших футболістів у Філядельфії немає. „Тризуб" має дві новацькі дружини в повних українських складах. Якщо батьки їх допильнують, щоб постійно виступали в усіх змаганнях і в часі літа вишлють їх на заавансований вишкіл, то напевно в майбутньому зможемо мати добру дружину з власних вихованців. В іншому випадку, щоб гідно репрезентувати українське ім'я у вищій дивізії Пенсильвенійської ліги, без підсилення чужими футболістами цього не вдасться зробити.

(-)

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Дрогобич „Авангард" — Єнакієве „Південьсталь" 0:3

В других змаганнях фіналу за чашу України (так звану чашу колективів фізкультури) дрогобиччани зазнали поразки вислідом 0:3 і таким чином залишилися тільки віцечемпіонами (першу зустріч в Дрогобичі виграли вислідом 2:0). Це найбільший успіх футболістів міста металюргів і вуглекопів. На думку визначного майстра спорту Віктора Матвієнка, обидві дружини показали цілком зрілу гру. Трофеї і нагороди дістались обидвом найсильнішим аматорським дружинам України.

Висліди змагань українських клюбів у вищій лізі СССР

Дніпропетровське „Дніпро" закінчило ремісовим вислідом свої 28-мі змагання в Ленінграді з місцевим „Зенітом" — 0:0. Маючи досі 36 точок, „Дніпро" має можливості закінчити сезон віцечемпіоном. Московський „Спартак" займає чолову позицію, маючи 40 точок. Донецький „Шахтар" зазнав поразки в столиці Казахстану Алма-Аті з місцевим „Кайратом" 1:3 і цим самим залишився на 7-му місці. Київське „Динамо" програло свою зустріч в столиці Азербайджану Баку з місцевим клюбом „Нефтчі" 1:3. Як згадує кореспондент І. Узбеков, на ці змагання київські футболісти прибули дві години перед виступом, прямо з літака на стадіон. Ні про відпочинок, ні, тим більше, про повноцінне тренування на було й мови...

Київляни досі відбули 27 змагань і мають на своєму конті 26 точок. Харківський „Металіст" відбув свою зустріч в столиці Грузії Тбілісі з місцевим клюбом „Динамо" і теж програв вислідом 1:3. В показнику табелі ігор харків'яни мають 26 точок і займають 10-те місце.

Олег Блохін на порозі відходу

У „Спортивній Газеті" ч. 132 появилося довше інтерв'ю з цим славним українським футболістом (його мати Адаменко в минулому була визначною легкоатлеткою), який, як виглядає, в наступному сезоні вже не буде в складі київського „Динамо". „Футбол у нас, — каже Блохін, – досі не професія. Хоча йому віддано більше половини життя. Потрібно продовжувати. Буду тренером. Мабуть"., Чому так невпевнено?" — запитали кореспонденти Александренко і Карман. „Добрий футболіст — це ще не обов'язково добрий тренер. А поганим бути не хочу. Й не маю права. Тепер у моєму житті чи не найскладніші часи. Цей сезон у „Динамо" напевне останній. Як буде завтра? Впевненості в своєму завтрішньому дні не відчуваю".

Останнім часом подейкують про ймовірний перехід Блохіна в один із західніх клюбів. Називаються дружини Угорщини, Швайцарії, Австрії, Західньої Німеччини. Маємо достовірну інформацію, що днями до Києва прибудуть представники Шотляндії з клюбу „Сент-Міррена", запитали згадані кореспонденти.

„Ніяких конкретних переговорів ні з ким не проводив, — відповів Блохін. — Зрешою, перехід залежить не тільки від мого бажання. Чи хотів би? Так. Причому віддав би перевагу одному із західньонімецьких клюбів. Їхній футбол мені подобається. Цікаво спробувати свої сили в нових обставинах. Та найбільше цікавить досвід роботи в професійному клюбі... Є певні труднощі. Я—офіцер совєтської міліції. Майор".

„Якщо не вдасться, чи можливий ваш перехід з Києва в іншу команду вищої ліги СССР" — запитали Блохіна? „Це виключено повністю", — відповів він.

На закінчення інтерв'ю згадані кореспонденти відмітили: „У футболі — Блохін активний від одинадцяти років. Він — кумир, зірка. Його рекорди сьогодні вбачаються недосяжними. Про Блохіна написано так же багато, як він забив голів В обох випадках набагато більше за інших. Але більше за інших усі ми його не знаємо".

Подав (от)

У Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

казав він, молода країна, але одночасно стара, завдяки прибулим сюди іміґрантам з країн із славетним минулим і старою культурою. Прокуратор Джуліяні відчитав депешу, яку надіслав генеральний прокуратор Едвін Міз, який підкреслив високі правничі кваліфікації д-ра Б. Футея.

І. Куровицька, касир УІА, представила приявних за головним столом. Коли назвала дружину ген. Кравцева Христю і його маму Неонілю, приявні вчинили їм стоячки овацію.

Головними атракціями тієї зустрічі були промови обох достойних громадян. Д-ра Б. Футея представив адв. Євген Котлярчук. Д-р Футей у своїй двомовній промові закликав українських людей до активізування себе в американській громаді. В Америці кожний може здобути найвищі пости у державному апараті, якщо проявить ініціятиву.

Ген. М. Кравцева представив, відчитавши його життєпис, Йосип Лисогір. Ген. Кравців (Гоко — його пластове прізвище) промовляв з гумором також по-українськи і згодом по-англійськи, згадуючи різні комічні епізоди свого пластового молодечого життя, між іншим як він під час таборування, коли пластуни були голодні, вбив зайця, за що мало не попався в халепу, бо це був заборонений ловецький сезон, „але хлопці мали добрий харч". Поважно натякнув на свою службу у В'єтнамі за яку дістав був різні високі медалі і відзнаки. Він тепер командує дивізією в Німеччині. З промови М. Кравцева видно було його непохитну вірність українству і пієтизм до війська. Заля вчинила йому довготривалу овацію.

Секретар оборони Каспар Вайнберґер прислав обширний привіт ген. Кравцеву.

Обидвом громадянам Український Інститут Америки вручив дарунки: грамоту членства УІА, металеві плякети „Українців року" та статуї малого формату видатного філядельфійського скульптора Капчушенка, при чому д-р Футей дістав різьбу бандури, а ген. Кравців — різьбу стрільця.

Зокрема віцепрезидент УІА мґр Володимир Баранецький передав генералові знайдені ним в архіві УІА лист основника В. Джуса, ст., до Богдана Кравцева, батька генерала, щоб той став його дорадником у справах культури і власноручну відповідь Б. Кравцева.

На тому прийнятті були приявні всі члени родин обох громадян.

Кінцеву молитву відмовив о. Іван Терлецький Частина гостей перейшла після того з готелю Плаза до недалекого УІА, де при вині і тортах вели до пізнього часу приязну гутірку.

Економіка...

(Закінчення зі стор. 2)

світової аварії: війни чи епідемії і зменшення відсотків на залеглих позичках. Закінчив триденну конференцію секретар фінансів Джеймс Бейкер (професійний, практичний, світової слави фінансист) оптимістично: відозвою до 15-ти найбільше заборгованих держав на чолі з Бразилією, Мехіко, Арґентиною, Чіле поправити свої економіки і вільну торгівлю, особливо ті, що мають багаті ресурси (Бразилія, якої 40 відс. державного бюджету нині іде на сплачування залеглих позичок-відсотків; стабілізувати світові валюти за допомогою золота і спільно помогти упорядкувати великі заборгування відсталих країн.

З початком вересня в п'ятьох стейтах застрайкувало 28,000 учителів, поклавши вимогу — 7.5 відс. підвишки платень. Страйк закінчився чотиривідсотковою підвишкою і деякими бенефітами. Половина стейтів ЗСА змінила програму едукації; нині, наприклад, в передшкіллі, вимагають більше допомоги від батьків трирічних дітей. З вересня у 14-ти стейтах (переважно на сході країни, збільшено скорі їзди автомобілями з 55 до 65 миль на годину, що збільшило випадки, а в деяких стейтах подвійно.

Останніми місяцями сильно збільшилася нелеґальна еміґрація до ЗСА, головно з Мехіко і держав Центральної Америки, а останньо з Европи (Ірляндії, Німеччини, Польщі, Італії), яка комплікує американський ринок праці. Через нижчі заробітні платні при будовах, на фармах, підприємствах і по ресторанах збільшують льокальне безробіття.

Бюро подорожей подає, що через слабий на вартості доляр туристика цього року зросла на 15 відсотків від попереднього року. Минулого року відвідало ЗСА 24 мільйони чужинців (цього року відвідає до 30 міл.) з 45 держав, найбільше з Канади — одинадцять мільйонів, Мехіко — 5.6 мільйона, Японії — 2 мільйони, Великобританії — один мільйон, Німеччини — 670,000, Франції — 44,000, найменше з Ірану — 22,000, пересічно витрачали по 500 дол. на особу, в той час, як американці, відвідуючи чужі держави, видали 8. 5 більйона дол. пересічно — по 660 дол. на особу, що вплинуло на збільшення торговельного дефіциту.

Тому, що стан працюючих і заробітки з місяця на місяць зростають (деякі працюють на двох роботах) за останній квартал зросли ощадності і жертвенність на різні добродійні цілі. Жертвенність ЗСА є традиційною, а в останній декаді зросла до цієї висоти, що стала першою з-поміж інших індустрійних країн світу. За останній рік американці пожертвували на релігійні, культурні, харитативні і соціяльні цілі поверх 80 більйонів дол. і то не сучасні багатії-мільйонери, число яких з року в рік більшає (нині поверх один мільйон), які дійшли до багатства протягом довшого часу тяжкою працею (тому більше ощадні, а менше жертвенні), але пересічні громадяни — середня верства суспільности, яка жертвувала понад 70 більйонів дол., пересічно 600 дол. від особи. З першим січня 1988 року 36 мільйонів емеритів дістане 4.2 відс. інфляційну підвишку на пенсії, а 126 мільйонів працюючих будуть платити 7.51 відс. податку від заробітків до соціяльного забезпечення (нині платять 7.15 відс.)

Число старших віком громадян з року в рік зростає, сьогодні найбільше їх в стейтах Фльорида, Каліфорнія і Арізона. Через великий поступ і удосконалення в медицині зростає пересічний вік громадян, на кінець 1986 року — 76 років життя (жінок — 78, мужчин — 75), і число сто і більше років життя громадян (на кінець 1985 року — 25,000). Також зростає число самітних — нині на кожних чотири родини є одна самітна. На кінець 1986 року було 21 мільйонів самітних (1960 року — 7 мільйонів): в тому жінок — 13 мільйонів, з них 54 відс. вдів, 23 відс. незамужніх, 24 відсотки розведених; мужчин — 8 мільйонів, а них 16 відс. вдівців, 44 відс. неодружених, 40 відс. розведених.